

[Tinning]

at være problemet – hvordan man har tænkt sig at få betalt for denne løsning.

Det, vi kan se der kommer ud af debatten, er egentlig, at der nu er et par ministre, der sætter sig sammen og prøver at lave en plan. Det er fint. Så må vi jo se på den, når den er der.

Og så håber jeg selvfølgelig, at vi, når planen foreligger, får lejlighed til at udvide vores tak til at omfatte også ministrene. Men det vil vi vende tilbage til til den tid.

Jytte Hilden (S):

Jeg har uden for ordførerrækken et par spørgsmål, nok specielt rettet til undervisningsministeren.

Debatten her i dag er jo faktisk en meget principiel debat, som har et langt videre sigte, synes jeg, end debatten indtil nu har ladet ane. Indtil nu har vi ligesom diskuteret biblioteksbetjening som værende lig med et spørgsmål om en eller anden form for bogpleje, og hvem der skulle klare denne bogpleje, men denne diskussion burde jo snarere være en debat om bibliotekerne, også på uddannelsesstederne, som centre for viden og informationer. Og dermed kommer ikke alene det trykte medium, nemlig bøger og tidsskrifter, ind i billedet, men så kommer også de elektroniske medier såsom edb og video med på linje med de trykte medier. Og det er jo i høj grad disse elektroniske medier, dagens børn og unge er fantastisk fortrolige med og fantastisk optaget af, men som måske ikke siger os i forældre-, lærer- og politikergenerationen med de grå hår og guldtænderne så forfærdelig meget.

Efter min mening vil vi i høj grad svigte næste generation, hvis vi ikke i vores biblioteksdiskussioner ser biblioteket som stedet for viden og informationer og også ser det som et af de steder, også i forbindelse med uddannelsesinstitutionerne, hvor vi kan gennemføre en demokratisering af denne viden og disse institutioner.

Undervisningsministeren nævnte i sin besvarelse af forespørgslen edb-faciliteter, men undervisningsministeren nævnte overhovedet ikke spørgsmålet om brug af edb på uddannelsesstederne, hverken i ungdomsuddannelserne eller i mellemuddannelserne. Undervisningsministeren var efter min mening heller ikke helt up to date med sin viden med hen-

syn til bl.a. gymnasierne. Der er faktisk en god portion gymnasier, som har fagansatte bibliotekarer. Det er så amtskommunernes ansvarsområde, men der er faguddannede bibliotekarer. I visse amtskommuner har man besluttet sig for den form for biblioteksbetjening af denne meget store gruppe af ungdomsuddannelser: det er jo en tredjedel af alle unge, vi snakker om.

Dette kunne man bl.a. tænke sig kunne være et krav, for ministeren har jo – det vil jeg gerne høre hans mening om – det pædagogiske ansvar for, hvad der foregår ude i amterne, ikke ansvaret for detailplanlægning osv., men ministeren har det pædagogiske ansvar for, hvad der sker i skolesystemet og også på gymnasie- og hf-området, og hvorfor ikke sige, at edb-centrene på skolerne skulle ligge ved siden af bibliotekerne? Dermed blev det nogle andre mennesker, der blev vant til at gå ud og ind ad dørene end lige netop matematik- og fysiklærerne, som normalt er dem, der varetager edb på skolerne. Det vil jeg gerne høre undervisningsministerens kommentar til.

Jeg skal ikke drage nogen skel mellem betjeningen og den måde, vi håndterer de forskellige medier, de elektroniske og de trykte, på, men jeg skal stille et spørgsmål til undervisningsministeren. Nu er der jo en gymnasiereform på bedding, og den regner ministeren vel med at have flertal for. I denne gymnasiereform ligger der den nye, gode ting, at eleverne i 3. g skal bruge en uge af deres tid på et særligt emne, på samme måde som vi på hf har anden-års opgave. Hvem skal betjene de titusindvis af unge inden for ganske få uger i forårssemesteret, som vil løbe ud og ind af bibliotekerne, søge op og ned af hyldeerne for at finde materiale? Regner man med, at folkebibliotekerne kan klare det? Regner man med, at skolebibliotekerne kan klare det? Regner man med, at lærernes private biblioteker kan klare det? Eller hvordan har ministeren egentlig tænkt sig den pædagogiske nyskabelse, som altså efter Socialdemokratiets mening er en af de få ting i den gymnasiereform, som er en god ting?

Hvordan har ministeren tænkt sig at denne opgave skal varetages? Hvor skal eleverne finde deres informationer? Har de mulighed for at komme i kontakt med databaser? Hvem skal betale, hvis det bliver nogle dyre søgninger? For som jeg sagde tidligere i mit